

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010562
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7623010562.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2024, v trestnej veci proti A. B., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a poškodeného C. C. D. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09.01.2024 sp. zn. 2T/87/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie obžalovaného A. B. a poškodeného C. C. D..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 09. januára 2024 sp. zn. 2T/87/2023 uznal obžalovaného A. B. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

dňa 26. februára 2023 v čase okolo 01.30 h, v E. F. G., F. H. I. J. XX, na verejnom priestranstve, pred barom LOUNGE2LIFE, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, postupne fyzicky napadol poškodeného G. B. tak, že ho päťou udrel do tvárovej časti hlavy v oblasti nosa a potom, čo mu poškodený úder opätovoľ, sklenným pohárom ho udrel do oblasti hlavy, čím mu spôsobil početné rezné rany v spánkovo-temennej oblasti vľavo a rezné rany ľavého ucha s dobou liečenia 14 dní a následne fyzicky napadol poškodeného C. C. D. tak, že do neho sotil, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho opakovane kopol do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenia - otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice a driekovej chrbtice, viaceré zlomeniny tvárových kostí obojstranne - klasifikované ako zlomeniny I. K. II, III a pomliaždenie pravého lakťa s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 26.2.2023 do 31.5.2023.

Súd mu za to uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. mu zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú, doposiaľ neuhradenú škodu poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G., H. D. J. XXXX/X vo výške 6.000,- eur a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni a. s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.686,34 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G., H. D. J. XXXX/X škodu vo výške 6.000,- eur a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1.686,34 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov na účet vedený v štátnej pokladnici IBAN: E., VS: XXXXXXXXXXXX, KS: XXXX, SS: XXXXX.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok podali odvolanie obžalovaný aj poškodený C. C. D..

Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku, čo do výroku o treste a náhrady škody a poškodený, čo do výroku o náhrade škody.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody a sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v spodnom rozsahu výmery trestu podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. a výkon trestu podmienične odloží na primeranú skúšobnú dobu kratšieho trvania než bola uložená súdom prvého stupňa, a to bez uloženia probačného dohľadu. Vo výroku o náhrade škody navrhol odkázať poškodenú DÔVERU zdravotnú poisťovňu, a.s. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Súd pri rozhodovaní o treste a jeho výmere podľa obžalovaného síce mimoriadne znížil trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona s poukázaním na stanovisko trestnoprávneho kolégia N S SR z 27. júna 2017 č. 44/2017, avšak nestotožnil sa s návrhom obhajoby na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. majúc za to, že trest uložený v nižšej výmere bez probačného dohľadu a povinnosti k úhrade škody by už nezohľadňoval závažnosť protiprávneho konania. S uvedeným názorom súdu obžalovaný nesúhlasí a má za to, že individuálne okolnosti prípadu a pomery páchatel'a umožňujú mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Poukázal na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V nadväznosti na to, zároveň poukázal na podstatné okolnosti prípadu, a to že:

- dobrovoľne sa priznal a spáchanie skutku oľutoval,
- doterajší usporiadaný a bezúhonný život, ktorý viedol; v danom prípade sa nepochybné jednalo o jednorazové ojedinelé vybočenie zo spoločenských noriem správania;
- kritický postoj k spáchanému skutku;
- už počas konania dobrovoľne uhradil spôsobenú škodu, a to aj nemateriálnu ujmu poškodenému C. C. D..

V ďalšej časti odvolania obžalovaný uviedol, že súd mu priznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a § 36 písm. 1) Tr. zák., avšak pochybil, pokiaľ mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák.. S poškodeným C. C. D. uzatvoril písomnú dohodu o náhrade škody a škodu riadne spláca, a to vrátane náhrady nemateriálnej ujmy.

Všetky tieto okolnosti sa prejavili v podobe celkovo troch významných poľahčujúcich okolností popri sebe (teda aj okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák., ktorú súd nepriznal), ktoré inak samy o sebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, avšak vo svojom súhrne v spojení aj s ďalšími okolnosťami prípadu, nadobudli v tomto konkrétnom prípade taký význam, že ich je možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. (R 21/1970, podobne rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. januára 2021 sp. zn 7To/I 5/2020).

Zároveň sú dané podľa neho aj mimoriadne pomery na strane obžalovaného. ktoré sú dané tým, že s priateľkou čakajú dieťa a on bude živiteľom rodiny. Ide o výraznú udalosť v jeho živote a uložený trest by nemal postihovať jeho rodinu.

Probačný dohľad v jeho prípade nie je nevyhnutný na jeho nápravu a jeho uloženie vplynulo výlučne z toho, že ma súd odsúdil na trest odňatia slobody prevyšujúci dva roky, ktorý podmienične odložil.

Ako vyplýva aj z rozsudku NS SR z 31. júla 2019 sp. zn 6Tdo/31/2019, Trestný poriadok v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. umožňuje súdu analogicky mimoriadne znížiť iba dolnú hranicu trestu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. (k tomu viď R 44/2017). Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák., umožňujúcim znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu maximálne o jednu tretinu (s výnimkou pri trestných činoch uvedených v § 39 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.), však treba mať súčasne na pamäti, že tento postup neplatí absolútne, nakoľko ak sú vo veci splnené aj iné dôvody (kumulatívne) pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 Tr. zák. (súbeh dôvodov), potom súd môže znížiť dolnú hranicu výraznejšie, a to aj podľa kritérií precizovaných v treťom odseku označeného ustanovenia.

V prípade, ak by súd využil možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., tak mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere kratšej než dva roky a určiť primeranú skúšobnú dobu bez nutnosti uloženia probačného dohľadu.

Nakoľko žije dlhodobo v zahraničí vo Švajčiarsku a na Slovensko prakticky nechodí, výkon probačného dohľadu bude mať skôr formálny charakter a spôsobí mu aj nepríjemné náklady spojené s cestovaním na Slovensko, a to na úkor jeho rodiny.

V súvislosti s uložením povinnosti obžalovanému nahradiť škodu poškodenej DÔVERA zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 1.686,34 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov, obžalovaný namieta zákonnosť výroku, pretože škoda zdravotnej poisťovne nebola v trestnom konaní riadne zistená. Súd v danom prípade vychádzal výlučne zo sumáru preplatených nákladov, ktorý predložila zdravotná poisťovňa. Sumarizáciu liečebných nákladov nemožno samu o sebe považovať za dostatočný dôkaz o výške škody, ktorá vznikla zdravotnej poisťovni. Takýto sumár nákladov má povahu písomného tvrdenia poškodeného o výške škody, ale sám o sebe výšku škody nepreukazuje. Bolo povinnosťou poškodenej zdravotnej poisťovne DÔVERA podporiť uplatnený nárok na náhradu škody relevantnými dôkazmi o vynaložených nákladoch, napríklad dokladmi o zaplatení faktúry poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, cenníkom zdravotníckych výkonov od poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a pod.

Súd pochybil, pokiaľ sa uspokojil len so sumarizáciou predložených nákladov bez toho, aby toto svoje tvrdenie poškodená DÔVERA zdravotná poisťovňa hodnoverne preukázala. Súd sa nekriticky stotožnil s tvrdením poškodenej o výške škody bez toho, aby poškodená túto škodu aj riadne preukázala. Súd mal preto v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. odkázať poškodenú zdravotnú poisťovňu DÔVERA s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Záverom obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody a v rozsahu zrušenia sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v spodnom rozsahu výmery trestu podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. a výkon trestu podmienene odloží na primeranú skúšobnú dobu kratšieho trvania ako bola uložená súdom prvého stupňa bez uloženia probačného dohľadu. Ohľadne nároku na náhradu škody navrhol odkázať poškodenú DÔVERU zdravotnú poisťovňu, a.s. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poškodený C. C. D. prostredníctvom svojho splnomocnenca uviedol, že dňa 31.07.2023 uzatvoril s obžalovaným A. B. dohodu o urovaní a dohodu o splátkach, ktorá je súčasťou súdneho spisu. Obžalovaný sa v uvedenej dohode zaviazal uhradiť poškodenému C. C. D. sumu vo výške 11.755,95 eur, ktorá pozostáva z nárokov poškodeného uvedených v bode 2.2 článku 2 tejto dohody. Ku dňu vyhlásenia rozsudku na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Spišská Nová Ves (09.01.2024) obžalovaný uhradil poškodenému C. C. D. spolu sumu vo výške 5.756,00 eur (t. j. splátku 1. až 6. podľa splátkového kalendára uvedenom v bode 3.1 článku 3 dohody). Úhradu jednotlivých splátok listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise predložil poškodený súdu na hlavnom pojednávaní dňa 09.01.2024. Z dojednanej sumy tak zostáva uhradiť poškodenému doposiaľ neuhradenú škodu vo výške 6.000,00 eur (na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný medzitým uhradil 3 splátky v sume 1500 eur) Obžalovaný žije vo Švajčiarsku dlhodobo, na Slovensku nevykonáva prácu ani podnikateľskú činnosť, nevlastní tu žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok. Práve s poznaním týchto skutočností poškodený trval na uzatvorení dohody o urovaní v splátkach v takej výške a lehotách, ktoré by obžalovaný vzhľadom na svoje podnikateľské aktivity vo Švajčiarsku dokázal zvládnuť. Obžalovaný na hlavnom

pojednávani predniesol, že má záujem uhrádzať doposiaľ neuhradenú škodu vo výške 6.000,00 eur v splátkach. Taktiež splnomocnenec poškodeného v rámci konečného návrhu týkajúceho sa škody požiadal súd o úhradu zvyšnej škody v splátkach po 500,00 eur mesačne, tak ako to vyplýva z uzatvorenej dohody. Súd v rozsudku okrem iného zaviazal obžalovaného podľa ustanovenia § 51 ods. 4 písm. d) a ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. D. XXXX/X, XXX XX E. F. G., doposiaľ neuhradenú škodu vo výške 6.000,00 EUR. Skúšobnú dobu stanovil v trvaní 42 mesiacov. V prípade, ak by poškodený nepodal odvolanie voči výroku o náhrade škody, splatnosť sumy vo výške 6.000,00 eur by najskôr nastala o 42 kalendárnych mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady škody, ktorú obžalovaný nerozporoval. Takýmto výrokom súd nevyhoviel nielen poškodenému ale nezohľadnil aj vyhlásenie obžalovaného a ochotu splácať ďalej v splátkach. Navyše oddialil splatnosť už dojednaných splátok, ktoré doteraz obžalovaný plnil, o niekoľko rokov. Splácanie jednotlivých splátok obžalovaným je aspoň sčasti zadosťučinením pre poškodeného za spôsobenú ujmu na zdraví.

Na základe uvedeného žiada krajský súd, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/87/2023, zo dňa 09.01.2024 vo výrokoch o náhrade škody, týkajúcej sa osoby poškodeného C. D. zmenil a v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaný je povinný zaplatiť poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. D. XXXX/X, XXX XX E. F. G. doposiaľ neuhradenú škodu vo výške 6.000,00 eur, v dvanástich pravidelných mesačných splátkach, vo výške 500,00 eur, počnúc mesiacom január 2024 so splatnosťou jednotlivej splátky vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca pod stratou výhody splátok v prípade, ak nedôjde k úhrade čo i len časti jednotlivej splátky riadne a včas.

Krajský súd na základe podaných odvolaní v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli podané odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaného a poškodeného nie sú dôvodné.

Krajský súd v uvedenom prípade nepreskúmal správnosť a zákonnosť výroku o vine napadnutého rozsudku, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o možnosti vykonať jedno z vyhlásení prehlásil, že je vinný. Na základe tohto prehlásenia prvostupňový súd prijal jeho vyhlásenie o uznaní viny v rozsahu priznania sa s tým, že v ďalšej časti hlavného pojednávania vykonal len dokazovanie o výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Z dôvodu podaných odvolaní, a to zo strany obžalovaného čo do výroku o treste aj náhrady škody a zo strany poškodeného C. C. D., čo do výroku o náhrady škody, preto krajský súd preskúmal len správnosť týchto výrokov v napadnutom rozsudku.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku zistil, že nepochybil prvostupňový súd, ak po vykonanom dokazovaní uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov, pričom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Nepochybil prvostupňový súd ani pri rozhodovaní o výroku o náhrade škody, keď obžalovanému uložil podľa § 287 ods.1 Tr. por. povinnosť zaplatiť poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G., H. D. J. XXXX/X škodu vo výške 6.000,- eur a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.686,34 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov na účet vedený v štátnej pokladnici IBAN: E., VS: XXXXXXXXXXXX, KS: XXXX, SS: XXXXX a zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona mu prikázal nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú, doposiaľ neuhradenú škodu poškodenému C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G., H. D. J. XXXX/X vo výške 6.000,- eur a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni a. s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1.686,34 eur.

Takto uložené výroky prvostupňový súd aj zákonným spôsobom odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 ods.2 Tr. por. a z toho dôvodu krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobným odôvodnením prvostupňového súdu a v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje.

Krajský súd sa po preskúmaní rozsudku stotožňuje tak s výrokom o treste, ako aj s výrokom o náhrade škody a považuje ich za správne a zákonné. Prvostupňový súd postupoval aj v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, keďže vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie nielen o výroku o treste, ale aj výroku o škode. Tieto vykonané dôkazy aj následne správne a zákonne vyhodnotil. Správnosť a zákonnosť vyhodnotenia týchto vykonaných dôkazov sa následne prejavila aj v správnosti a zákonnosti výrokov o treste a náhrady škody.

Prvostupňový súd postupoval pri rozhodovaní o výroku o treste v zmysle ustanovení §§ 34,36,37,38 Tr. zák., pričom zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré majú význam pri určovaní druhu a výmery trestu, keď prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o výroku o treste správne dospel k záveru, že obžalovanému je možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27. júna 2017 č. 44/2017 v zmysle ktorého, ak je možné páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., tak potom je možné toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Prvostupňový súd správne zohľadnil osobné a rodinné pomery obžalovaného, keď znížil zákonnú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na základe priznania sa a oľutovania spáchaného skutku a uložil mu podmienený trest odňatia slobody s uložením probačného dohľadu.

Aj krajský súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že trest uložený v nižšej výmere bez probačného dohľadu a povinnosti k úhrade škody by už nezohľadňoval závažnosť jeho protiprávneho konania, spočívajúceho v tom, že bezdôvodne fyzicky napadol dve osoby, na jedného z poškodených zaútočil skleneným pohárom, v dôsledku čoho skončil poškodený s reznými ranami na hlave a uchu, druhého kopal do tváre a poškodený utrpel viaceré zlomeniny tvárových kostí - zranenie ťažké, otras mozgu a ďalšie, teda týmto poškodeným útočil na oblasť hlavy. Týmto konaním obžalovaný spôsobil poškodeným viacpočetné zranenia a ľahkú ako aj ťažkú ujmu na zdraví.

Krajský súd v súvislosti s námietkami obžalovaného považuje za potrebné navyše uviesť, že v uvedenom prípade je pri najprísnejšie žalovanom trestnom čine – zločine ublíženia na zdraví 155 ods. 1 Tr. zák. základná trestná sadzba v rozpätí 4-10 rokov. Z toho vyplýva, že pri nepoužití ustanovenia § 39 ods.2 písm. d/ ods.4 Tr. zák. prvostupňovým súdom by pripadalo do úvahy uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému v trvaní minimálne 4 rokov. Len na základe prehlásenia viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní a s prihliadnutím na skutočnosti, uvedené v odôvodnení rozsudku (osoba obžalovaného, poľahčujúce okolnosti, pobyt v cudzine, tehotenstvo partnerky, dohoda o náhrade škody) prvostupňový súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods.2, písm. d/ Tr. zák. per analogiam (ustanovenie pri uzatváraní dohody o vine a treste) a znížil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, na základe čoho nemusel zo zákona ukladať obžalovanému trest nepodmienený.

Krajský súd k tomu dodáva, že prvostupňový súd nemal automaticky povinnosť pri vyhlásení obžalovaného o uznaní viny použiť vyššie uvedené ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu. Je to len možnosť súdu. Túto možnosť prvostupňový súd využil vzhľadom na skutočnosti, ktoré rozviedol vo svojom rozsudku. Tieto skutočnosti súd rozviedol v odôvodnení rozsudku a na základe týchto skutočností dospel k záveru, že v uvedenom prípade bude postačovať uloženie mimoriadne zníženého trestu.

Aj krajský súd po preskúmaní spisu zastáva názor, že tieto poľahčujúce okolnosti, vrátane osoby obžalovaného, na ktoré poukázal prvostupňový súd, postačovali na mimoriadne zníženie trestu za použitia ustanovenia § 39 ods.2, písm. d/, ods.4 Tr. zák. Zároveň však v žiadnom prípade tieto okolnosti,

ako aj skutočnosti, uvádzané obžalovaným v odvolaní (v podstate tie isté) nepostačovali na mimoriadne zníženie trestu aj v zmysle ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Zopakujúc vyššie uvedené krajský súd po preskúmaní spisu nezistil žiadne také okolnosti prípadu, ani pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali postup súdu aj v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Trestného zákona. Medzi takéto okolnosti, resp. pomery obžalovaného nepatria existencia viacerých pohľadujúcich okolností, ani jeho súčasný pobyt v zahraničí, otehotnenie partnerky, či dohoda na splátkach náhrady škody.

Ohľadne námietky obžalovaného v súvislosti s nepriznanou pohľadujúcou okolnosťou § 36 písm. k/ Tr. zák. krajský súd sa stotožňuje s nepriznaním tejto okolnosti prvostupňovým súdom a dodáva, že jej priznanie vyžaduje uhradenie škody v plnej výške, k čomu v uvedenom prípade nedošlo.

V súvislosti s námietkou obžalovaného ohľadne návrhu na uloženie trestu odňatia slobody bez určenia probačného dohľadu krajský súd poukazuje na vyššie konštatovanie súdu o treste, ktorý obžalovanému hrozil v prípade nepoužitia ustanovenia § 39 ods.3, písm. d/ Tr. zák. – t.j. dolnej hranice trestnej sadzby odňatia slobody v trvaní 4 rokov. Ak prvostupňový súd s použitím tohto ustanovenia mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu o jednu tretinu, tak obligatórne zo zákona musel uložiť obžalovanému aj probačný dohľad, pretože súd ukladal trest odňatia slobody nad 2 roky a menej ako 3 roky.

V nadväznosti na túto skutočnosť krajský súd poukazuje na ustanovenie § 51 ods.1 Tr. zák., podľa ktorého súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Z toho vyplýva, že prvostupňový súd by nemusel uložiť probačný dohľad len v prípade, ak by ukladal trest odňatia slobody maximálne v trvaní 2 rokov. Je však zrejmé, že v uvedenom prípade bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov, z čoho vyplýva, že bolo zákonnou povinnosťou súdu v prípade uložení pri podmienčnom odložení trestu aj probačný dohľad.

V súvislosti s námietkami obžalovaného ohľadne uloženého probačného dohľadu vzhľadom na jeho pobyt v zahraničí a tým vzniknuté finančné náklady s cestovaním na Slovensko, krajský súd v prvom rade uvádza, že tak, ako sa obžalovaný sám rozhodol spáchať trestné činy, tak aj sám musí, ako trestne zodpovedný subjekt niesť aj trestnoprávne následky za tieto trestné činy. Krajský súd však zároveň v druhom rade dodáva, že uloženie probačného dohľadu ešte automaticky neznamená (ako si to vysvetľuje obžalovaný v odvolaní), že bude z jeho strany nevyhnutné cestovať na územie Slovenska každý mesiac. Bude povinnosťou probačného a mediačného úradníka príslušného súdu pri určovaní pravidiel výkonu tohto dohľadu okrem iného prihliadnúť aj na súčasné miesto pobytu obžalovaného v zahraničí. Určenie príslušných pravidiel však bude záležať aj od dodržiavania pokynov probačného a mediačného úradníka samotným obžalovaným počas probačného dohľadu.

Krajský súd teda konštatuje, že súdom uložený trest zodpovedá závažnosti konania obžalovaného a spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie s tým, že bude dostatočne výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby viedol v budúcnosti riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti, ale zároveň bude dostatočne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti, aby nepáchali trestnú činnosť.

V súvislosti s odvolaním, či už obžalovaného, alebo poškodeného voči výroku o náhrade škody krajský súd konštatuje, že výška škody bola zo strany poškodeného Dôvera, z.p. riadne vyčíslená, riadne a včas uplatnená. Z vyčíslenia nákladov sú zrejmé liečebné úkony, ktoré boli vykonané pri liečení poškodeného, ako aj finančné náklady, ktoré si vyžiadala liečba poškodeného pri realizácii jednotlivých liečebných úkonov. Z týchto dôvodov krajský súd nemá žiadne pochybnosti o správnosti výroku o náhrade škody

v súvislosti s povinnosťou obžalovaného nahradiť poškodenej poisťovni Dôvera, z.p. liečebné náklady, ktoré si vyžiadala liečba poškodeného.

Krajský súd len okrajovo dodáva, že dôvodom na liečbu poškodeného nebolo jeho protiprávne konanie proti obžalovanému, ale protiprávne konanie obžalovaného proti poškodenému a ak by sa obžalovaný nedopustil protiprávneho konania a nespôsobil mu zranenia kopaním do hlavy, tak potom by súd nemal dôvod zaväzovať obžalovaného k náhrade škody. Krajský súd navyše dodáva, že vzhľadom na spôsob, akým boli spôsobené zranenia poškodenému, mohli byť následky konania obžalovaného aj oveľa závažnejšie a je len otázkou šťastia nielen pre poškodeného, ale hlavne pre obžalovaného, že následky zranení neboli závažnejšie.

Ohľadne návrhu na zmenu výroku o škode na základe uhradenia troch splátok obžalovaného poškodenému krajský súd konštatuje, že samotné uhradenie ďalších splátok od rozhodnutia prvostupňového súdu nie je dôvodom na zrušenie výroku o škode v napadnutom rozsudku. Prvostupňový súd postupoval správne, ak v čase rozhodovania o nároku na náhradu škody rozhodol tak, ako je to uvedené v napadnutom výroku, pretože v tom čase boli splnené zákonné podmienky pre také rozhodnutie. Ak obžalovaný po vyhlásení prvostupňového rozsudku uhradil časť splátok, tak bude jeho povinnosťou naďalej pokračovať v splácaní zvyšnej výšky náhrady škody po započítaní už zaplatených splátok, vrátane zaplatených po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu.

V súvislosti s odvolaním poškodeného proti výroku o škode napadnutého rozsudku krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol okrem iného aj o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému škody vo výške 6000 eur. Zároveň na posilnenie tejto povinnosti uložil obžalovanému v rámci probačného dohľadu aj povinnosť nahradiť túto škodu v skúšobnej dobe. Nie je správne sa domnievať v zmysle odvolania poškodeného, že takto uložená povinnosť umožňuje obžalovanému nahradiť škodu až po uplynutí skúšobnej doby. Opak je pravdou. Súdom uložená povinnosť (aj keď nemusela byť), znamená povinnosť pre obžalovaného nahradiť škodu poškodenému v skúšobnej dobe. Aj vzhľadom na uloženie povinnosti obžalovanému nahradiť škodu poškodenému v rámci probačného dohľadu nie je potrebné ukladať obžalovanému povinnosť nahradiť škodu v jednotlivých splátkach, pretože na jednej strane povinnosť splácať v jednotlivých splátkach je uvedená v písomnej dohode medzi obžalovaným a poškodeným a zároveň na druhej strane je táto povinnosť nahradiť celkovú škodu (hoci bez konkretizácie splátok) obžalovanému uložená v rámci probačného dohľadu. Nesplnenie si tejto povinnosti v skúšobnej dobe by malo za následok u obžalovaného možné rozhodnutie súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov.

S poukázaním na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.